

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimši nedelje in prazniko, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština snaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nadvojvoda Viljem †.

Cesarsko rodovino je zadela velika nesreča: Nadvojvoda Viljem, stari stric našega vladarja, se je včeraj ubil. Topeč se žalosti stoje člani cesarske rodovine pri krsti nadvojvode in žalost in sočutje polnita srca avstrijskih narodov.

Nadvojvoda Viljem se je mudil na svojem letovišču v Badenu pri Dunaji. Hoteč svojega konja navaditi na ropot in zvonenje električne železnice, jahal je večkrat vstric vlaka. Že jedenkrat se je bil konj splašil. Tako tudi v nedeljo. Ko je nadvojvoda videl, da ne zamore konja več brzdati, je skušal z njega skočiti, a obvisel je v stremenu in padel na tla tako nesrečno, da se je na glavi močno poškodil. Pribiteli so ljudje in ga odnesli najprej v neko bližnjo restavracijo, potem pa v njegovo vilo. Popoludne se je nekoliko zavedel, a ker ni bilo upanja da ozdravi, poklicali so duhovnika, da ga previdi s svetotajstvi. Ob 6. uri popoludne je nadvojvoda umrl.

Nadvojvoda Viljem se je rodil dne 21. aprila 1827 na Dunaji kot sin nadvojvode Karla, zmagovalca v bitki pri Asperau, in brat nadvojvode Albrehta. Vzgojen za vojaka se je nadvojvoda Viljem posvetil temu stanu in sosebno topničarstvu. Leta 1845. je vstopil v nemški viteški red in postal njega veliki mojster, pa se temu dostojanstvu zopet odpovedal. L. 1848. se je udeležil vojne v Italiji in se v bitkah pri Sasti Luciji, pri Mantovi in pri obsadanju Malghere odlikoval. L. 1853. je postal podmaršal, l. 1859., v vojni v Italiji, pa je bil zapovednik avstrijskega topničarstva. Tudi vojne l. 1866. se je pokojni nadvojvoda udeležil. V bitki pri Kraljevem Gradcu je bil ranjen na glavi. L. 1868. je postal zapovednik cisilivanskega domobranstva, leta 1872. pa generalni inspektor topničarstva. Dne 3. avgusta 1888. je nadvojvoda Viljem slavil petdesetletnico svojega aktivnega službovanja.

Pokojni nadvojvoda je bil v vseh krogih, kjer so ga poznali, zaradi svoje velike prijaznosti jako priljubljen, zlasti pa pri vojakih, katerim je bil zelo naklonjen.

Glede pogreba nadvojvode Viljema ni doslej

še nič določenega. Truplo se nocoj prepelje na Dunaj in položi na mrtvaški oder v dvorni kapeli. K pogrebu pride tudi cesar in tudi odposlanstva tistih avstrijskih, ruskih in nemških polkov, katerih imetnik je bil nadvojvoda Viljem.

Baden je ves v zastavah, tudi na Dunaji vibra z raznih bič mnogo črnih zastav in žalost je splošna, saj je monarhija izgubila s pokojnim nadvojvodo vrlega vojaka in vsem narodom jednako naklonjenega in pravičnega člana cesarske rodovine.

Josip vitez Waser.

Pisali smo že o najnovejšem članku bivšega predsednika pri višjem deželnem sodišču v Gradcu, ter za prvi trenutek posneli iz njega samo tisto, kar podpira naših Goriških bratov zahtevo, da se jim dajo porotniki, ki bodo brez tolmača lahko sodili. Obljubili smo, da se hočemo z najnovejšim sadom Waserjevega duha še pečati, ker je pač umevno, da se tak mož nikdar ne bode tako bistveno spremenil, da bi Slovenci z njim v vsakem oziru soglašati mogli. O tem prejeli smo ta-le dopis iz Ptujca:

Prijavili ste v št. 163. Vašega cenjenega lista članek, ki se bavi z nekim spisom znanega bivšega predsednika g. vit. Waserja. Vaš dopisnik je, kakor se nam dozdeva, prehitro čital dotični Waserjev spis. Gospod vitez Waser bil je celo življenje najhujši zatiralec slovenskih uradnikov in slovenskega uradovanja. O tem se lahko vsakdo prepriča, kdor čita govor državnega poslanca dra. L. Gregorca v seji 23. maja 1894 v državnem zboru. Nobeno sredstvo mu ni bilo preslabo, če se je le dalo ugonobiti slovenskega uradnika, ki je bil po mnenju Waserjevem a priori že — nevaren agitator. Justični minister ni niti poskušal zagovarjati postopanja Waserjevega, kar se mora le za — previdno smatrati. Če bi bil g. minister kaj odgovoril, prišla bi bila še druga fakta v razpravo! Gosp. vit. Waser je imel navado tudi pri raznih prilikah v napitnicah mahati po nas Slovincih. — V novejšem času moramo omeniti posebno jedno napitnico, katero je priobčila „Tagespost“, ljubezniva nam tetka, v

št. 198. z dné 21. julija 1894. Ta napitnica sicer ne maha po nas Slovincih, a za duševni položaj govornikov je preznačilna, tako da jo moramo tukaj omeniti. Waserjeva uzukinja se je zaročila in pri tej priliki je glasoviti Waser po poročilu „Tagespost“ mej drugimi spregovoril tudi sledeče stavke: „Es ist nicht schwer, die Voraussetzungen einer glücklichen Ehe zu formuliren; es ist jedoch in der Regel schwierig zu prüfen und zu beurtheilen, ob diese Voraussetzungen im gegebenen Falle zutreffen und welche Bedeutung sie erlangen werden, da der Wille der Eheleute nicht allein entscheidend ist, sondern auch Naturkräfte mitwirken.“

Paganski Rimljani so bili mnenja, da je v zakonu nekaj idealnega, uzvišenega, nekaj effectus moritatis; krščanska vera nas uči, da je zakon zakrament. Gospodu Waserju pa so glavna stvar tiste naravske sile, ki sodelujejo!

Da gospod Waser bistveno tudi ni spremenil svojih nazorov o slovenskem uradovanju, ampak da je še sedaj ves unet za germanizacijo, o tem se koj uverimo, če premislimo, kake svete daje glede rabe jezika v svojem najnovejšem članku. Tam piše: Nemški jezik je navadno sodni jezik, v kolikor ni za poseben slučaj potom postave ali naredbe kaj drugega ustanovljeno. Nemški jezik se torej mora rabiti a) v notranjem poslovanju, b) v občevanju z drugimi sodnijami in oblastnijami, c) v ustmenem in pismenem občevanju s strankami, glede katerih je notorično ali sodniku znano, da umejo nemški (im mündlichen und schriftlichen Verkehr mit solchen Personen, deren Sprachkenntnisse notorisch oder dem Richter aus eigener Wahrnehmung bekannt sind).

Kar se tiče slučajja ad a) je na južnem Tirolskem italijanski jezik notranji poslovni jezik. Tukaj torej načelo Waserjevo ne velja. Najvišje sodišče je izreklo, da smejo ondotna sodišča uloge a limine zavračati, če niso v italijanščini sestavljene.

Kar se tiče slučajja ad b), so istotako v raznih provincijah čisto druga načela običajna.

Gorostasna je pa zahteva g. viteza Waserja, da mora vsak, o komur sodnik zna, da je večš

LISTEK.

Umetniško potovanje po Italiji.

Odlomki iz prijateljevih pisem; priobčuje V. Holz.

VIII.

V Veroni, 6. aprila.

Vožnja od Padova do sèm-le je bila jako zanimiva, kajti od postaje do postaje se mi je odpiral povsem nov svet. . . .

S početka sem imel različno družčino, ki je čvrjela okolo mene, kakor vrabci v prosu. Prijatelj, tu sem imel dovolj prilike za opazovanje ljudi, zlasti pa za plastične študije. Saj ga pa tudi menda ni ljudstva pripravnejšega za to, kakor so Italijani po izrazovitem svojem tipu in po vročekrynem svojem temperamentu, po svoji otročji najivnosti in razbrzdani strastnosti, v kateri se kažejo svetu brez vsake krinke — vsak posamičnik izmed njih ti je takorekoč živ modél za kiparja! Le oglej si ga Laha, kadar govori: kako ti gestikuluje z rokami in nogami, sploh z vsem životom; in kolika mimika mu igra po obrazu ob neglem spreminjanju čuvstev in afektov! Vrhu tega živé ti ljudjé precej zmerno in trezno ter niso toliko s tolščo obrasli in obrukli zato je tudi na njih kaj vidna vsa telesna muskulatura — slastna paša očesu ukaželjnega podobarja . . .

Od Vincence naprej sem ostal sam v kupeji; obrnil sem torej pogled na prirodu, razgrinjajočo se ob železnici na desno in levo. Proti postaji San Bonifacio je bilo videti mnogo sadnega drevja, vse v najlepšem cvetju; po njem se opletajo bujne vinske trte. Tudi polje je kaj rodovito, žito jako lepo, visoko in sočno-zeleno. Na levo v sinji dalji kipé iznad ravnine visoke goré, s negom pokrite in tu v obližji po zelenih holmih stojé velike hiše in grajščine, nekatere opasane z visokim ozidjem.

Polagoma se je približevala okolica mesta Veronskega, ki je jako slikovita, uprav divna.

Nastanišči se v hôtelu „Gabbia“, šel sem najprej po mestu okrog, potem pa preko Adiže čez „Ponte nuovo“ gori na „Castello di St. Pietro“, da si ogledam Verono in nje okolico „s ptičje perspektive“. In ondu gori se mi je razgrnila prekrasna pokrajinska slika, katere pa Ti ne morem opisati, kajti moj pogled je obrnjen zgolj na — plastične prikazui . . .

Verona je obzidana z umetnimi utvrdkami, ima nekatera mestna vrata silno stara in zanimivo vzgrajena ter močna, kakor za večnost. Na severni strani proti Tirolskemu je vse polno gradov in tvrđjav; daleč v ozadji pa se bliščé visoki snežniki. Mesto samo je razvrščeno kaj slikovito po desnem in levem bregu reke Adiže, čez katero je uspeljano pe-

tero mostov in bližnja njega okolica je uprav krasna.

Najslavnejša znamenitost Verone je stara rimljanska „Arena“, t. j. amfiteater, stoječ na trgu Vittorio Emanuele. Ko sem obkrožil nekaterekrate to velikansko stavbo, stopil sem v nje notranji prostor ter se zavzel ob njega nepregledni razsežnosti. Zidano je to orjaško gledališče v grškem slogu, katterega so Rimljani v obče rabili za temelj svojim zgradbam, prenaredivši ga po svojem v loke in oboke. Največ je videti tû korintskega sloga. Mej posamičnimi oboki so kaj izvrstno izdelane police in kapitélji posamičnih stebrov so uprav klasični. Najzanimivejši pa je fris, t. j. pojas mej kapitelji in policami, kjer so izklesane povsem mojsterski različne človeške podobe, živali in ornamenti. Ko sem stopal po stopnjicah ali sedežih navzgor ter, obhodivši zgoraj na vrhu vse okrožje, zrl navzdol v globočino, malo da se mi ni zvrtilo v glavi. Gledališče je namreč toli velikansko, da spraviš vanje vse današnje Veroneze, katerih je z vojniki vred okolo 70.000 ter ostane prostora še za kakšnih 20.000 ljudij. . . .

Potem sem obiskal „Museo civico“, imenovano „Palazzo Pompei“. Oadu imajo mnogo prelepih slik od slavaih benečanskih mojstrov in od svojih domačih umetnikov. Mej njimi je krasna slika od Pavla Veroneškega, t. j. benečanska deklica, toli

tudi nemškemu jeziku, s sodnikom izključno v tem jeziku občevati. S tem sofizmom se nam Slovincem izpodrine vsako slovensko uradovanje. Kajti šole morajo biti po načelih stranke, koje pristajajo gosp. vitez Wasser, tako uravnane, da se tudi v ljudskih šolah nemščina kot obližat predmet uči, vsak Slovenec mora umeti nemški jezik; če pa ta jezik ume, mora tudi s sodnikom v tem jeziku občevati. Če to ni nesmisel, potem se vemo, kaj bi bila še nesmisel! Če hoče g. Wasser tak izvrševati zakon k členu 19 osnovnih zakonov uveljaviti, je pač očitno, da se s tem pokopa ravnopravnost v uradih za vse večne čase!

Pri tem se še mora pripomniti, da se navadno uči in uporablja fikcija, da je pooblaščenec, zagovornik ali odvetnik slovenske stranke identičen s stranko. Hitro se potem sklep zasuka in trdi: Ker odvetnik ume tudi nemški, mora se z njim v imenu slovenske stranke tudi nemški občevati. Z načeli, koje g. Wasser na tem polju proglašuje, se torej ne moremo in ne smemo zadovoljiti. To je potrebno sedaj v koalicijski dobi posebno naglaševati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. julija.

Državnozborska volitev na Štajerskem.

Za mandat umrlega dr. Heilsberga se je unel srdit boj mej levičarji in nemškimi nacionalci. Ti bi radi na vsak način oteli levičarjem ta mandat, tembolj, ker je bil Heilsberg jedini zastopnik štajerskih mest, ki je sedel v levičarskem klubu. Levičarski kandidat je prof. Lorber iz Prage. Nacionalci se niso postavili svojega kandidata. Volilni boj bo toliko bolj srdit, ker mislijo tudi nemški konservativci postaviti kandidata. O izidu še ni moči govoriti. Sedaj upajo še vse tri stranke na zmago.

Češki katoliški shod v Brnu.

Včeraj se je sešel v Brnu prvi češki katoliški shod. Kakor drugod, tako so tudi na Češkem narodovi navidezni prijatelji in prikriti sovražniki utihotali v narodovo gnezdo kukavičoo jajce, iz katerega se je izvalila internacionalna klerikalna stranka, kateri je narodnost poganstvo. Ta stranka je priredila katoliški shod in da se ga ni upala prirediti v središču vsega naroda, v zlati Pragi, ampak v Brnu, to je dokaz, da ta izključno duhovniška stranka nima nobene zaslombe v narodu. Tega shoda se oficijelno ne udeleži nobena češka narodna stranka, niti mladočeška niti staročeška, niti ljudska stranka, na njem se torej snidejo internacionalni duhovniki in kosmopolitiški aristokrati. Jedini uspeh, kateri zamore imeti ta shod, je, da bodo udeležniki uprizorili veliko agitacijo za svoje narodu kot takemu pogubne ideje, opravili pa ne bodo nič, ker je češki narod razsoden in izobražen. Na ta shod so šli tudi nekateri slovenski gospodje, ki pa nimajo nikakega mandata govoriti v imeni vsega naroda ali kake stranke.

Vnanje države.

Bolgarska.

Nekaj dnij je tega, kar je Peterburški „Svjat“ priobčil program Karavelovljeve rusofilske stranke. Jedro tega programa je, da hoče stranka za vsako ceno doseči porazumljenje z Rusijo in

da jej v dosego te svrhe ni nobena žrtve prevelika. V trozveznih krogih je to naredilo jako slab utis in „Königliche Zeitung“, potrjujoč, da je program avtentičen, sodi, da je to jako nevarno znamenje, da se rusofilska stranka upa prijaviti program, ki je naravnost naperjen zoper program sedanjega ministerstva. Ministerski predsednik Stojlov je v Plovdivu rasvil te dni svoj program, čegar poglavitna točka je varovanje ustave in ohranitev sedanje dinastije, o razmerju mej Bolgarsko in Rusijo, oziroma mej Bolgarsko in trozveznimi državami pa ni črnil besede ali zato, ker ministerstvo v tem oziru ni jedino, ali pa zato, ker se mu ne zdi umestno, izreči se zoper veliko večino naroda, ki tirja porazumljenje z Rusijo.

Kardinal Ledochowski.

V soboto je raznesel Pariški „Journal des Débats“ vest, da je umrl kardinal Ledochowski in sicer v Lucernu v Švici, kjer se mudi že nekaj tednov. Oficijelno se je pojasnilo, da je bila to navadna časninarska raca. Kardinal Ledochowski je povsem čvrst in zdrav.

Vojna v Korejski.

Vojna mej Kino in Japonsko še ni oficijelno napovedana, začela se je pa v zlic temu, in sicer je doslej sreča na strani japonske vojske. Japonski poslanik je bil zahteval od korejskega kralja, naj sporoči kineški vladi željo, da se z njegovega teritorija umakne kineška vojska. Kralj ni hotel tega storiti in to je bil Japonski povod, da je kratko malo začela vojno, in sicer s tem, da je obkročila in zavzela kraljevo palačo in ujela kralja. Kralj je prosil zastopnike evropskih velesil, naj posredujejo, a Japonska se za dobrohotne nasvete kar nič ne meni nego hodi svojo pot. Nje brodovje je pri Asanu — kakor smo že naznanili — napadlo nekaj kineških vojnih ladij, jedno zavzelo, drugo potopilo in postrelilo ujetje domačine in izožemce. Japonska hiti, ker ve, da poteče več mesecev, predno bi Rusija zamogla aktivno poseči v ta spor. „Novoe Vremja“ povdarja, da gre pri tem boju za važne ruske interese. Ako bi Japonska si osvojila Korejsko, bi bila ta na vzroku nekaj Bospor za Rusijo. Zategadelj ne bo Rusija mirno gledala, kar delajo Japonci, ne bo pripustila, da se polaste Korejske niti da si Angleži osvoje otok Hamilton.

Dopisi.

Iz Trsta, 25. julija. [Izv. dop.] (Obstrukcija, izdajalci, šolstvo.) Naši mestni očetje so končno vender šli na počitnice. Vročina jih je primorala, kajti pri taki temperaturi, kakor je danes, pač ni niti misliti na večerna zborovanja v mestni hiši; Celsius kaže namreč 38 $\frac{1}{2}$ °, kar bo najbrž le še malokje v Evropi. No, pa odpočiti se tudi morajo od napornega dosedanjega delovanja v mestni zbornici. Laški gospodje imajo tu pravi sejem ali bakanalije, kakor nekdanji Rimljani, njih predniki (?), kot tarča svojim pušicam in neslanostim jim pa služi borni slovenski narod. Tega bi kar živega požrli, kakor najgroznejši ljudožrci. Vsaka stvarica jim že preseda in petero zastopnikov 30.000 okoličanskih Slovincem hodi po pravici nekako plašljivo v to sršeno gnezdo, kjer sme „latinska“ večina pikati, objedati, mrcvariti naš narod in njega pravice ne da bi jo zadela kaka kazen. Od nekdanj sem volijo se poslanci, da zagovarjajo pravice svojih volilcev. To se jim po ustavnih zakonih mora dovoliti ter

jim pustiti prostost besede. To sicer velja za vse dežele in mesta, samo za Trst ne, kjer kraljuje kulturonosna italijanska večina. Dobro vedoč, da z argumenti in dokazi ne morejo spodbijati opravičenih tožeb in zahtev slovenske manjšine, pomagajo si z obrekovanjem in nasilstvom. Cesar njih govorniki sami v zbornici ne morejo doseči s svojimi publicimi govori, doseže pa galerija, čije obiskovalci se davno terorizujejo zbor, pridno izvičajo, kakor se osmeli kak slovenski poslanec čeprav smerno in krotko pojasniti žalostni položaj Tržaških Slovincem. Če se kak slovenski poslanec le zgane na svojem sedežu, nastane na galeriji grožen ropot in šander ter se mu ne pusti, da govori. Prišli smo tako daleč, da morajo isti poslanci udrihati s pestjo ob mizo, da pokažejo svojo nezadovoljnost ter protestujejo proti enakim nasilstvom! Nastala je tu že prava obstrukcija, katere pa ne delajo poslanci sami hoteč prekiniti obravnave, temveč „il colto publico“ tam gori na galeriji — nekoliko melezobnih židovskih postopačev, rednih obiskovalcev galerije in prouzročevalcev škandalov. Kaj pa župan? On se za vse to niti ne zmeni dobro vedoč, da mora tako biti, da se reši „dostojnost“ zborovanja. Z resnico le v kot in z lažjo na dan, ker to koristi — italijanskim interesom. — Mej najradikalnejšimi v zbornici je pa dobro znani „Rimljanec“ Rascovich. Ta gospod ne opusti prilike, da bi se ne spravil na slovenske poslance in Slovence sploh. Kadar zine, polna so mu usta psovok, obrekovanj, laži; najmanjšo slamico pretvori v tram ter z njim udriha po Slovincem. V zadnji seji je očital nam Slovincem celo izdajstvo nasproti Trstu ter spominjal dan 18. julija 1868. Torej človek, ki je že neštivilokrat očito pokazal svoje protiavtrijsko mišljenje, kateremu je Avstrija španska vas, a Italija obljubljen dežela, usoja se slovenskemu življu ob obalah Jadranskega morja zalučati v obraz, da je izdajalec domovine, dotim se uprav slovenskemu življu Avstrija mora zahvaliti, da Trst ni še italijansko mesto, kakoršnega bi hoteli Rascovich & Ci., da bi čim prej kot zrel sad padel v naročje onstranskega oboževanega kraljestva! Sicer pa ima po svojih nazorih tudi Rascovich prav, kajti slovenski živelj izdaja Trst in njega okolico svoji občni domovini — Avstriji, kar laški gospodi ni prav ter bi hoteli, da bi tudi Tržaški Slovenci trobili z njimi v isti rog. Slavna vlada pa slabo plačuje to zvestobo svojih vernih in zvestih podanikov. Kajti pušča nas na milost in nemilost tu prevladujoči italijanski večini. Slovenske šole v mestu imajo biti tudi po vladnih nazorih še zmirom pium desiderim — Slovenci, ki imajo za šolo godne otroke, naj je pošiljajo v obstoječe nemške in laške šole ali pa v daljne šole v okolico, katere se pa „aus Billigkeitsrücksichten“ pridno pollaščujejo. Za slovenske šole v mestu nima občina niti denarja, niti je v to ne more prisiliti noben državni zakon — za nepotrebne italijanske šole v okolici je pa denarja cele koše ter se zakoni že tako nategnejo, da se dopusti njih osnutje. Mestni slovenski otroci naj le zahajajo v 1 ali 2 uri oddaljene okoličanske pollaščene šole; onih par otrok slovenskih odpad-

izvrstno ter povsem naravno pogojena, da bi njo gledal ves dan! Največ je tukaj, kakor i v Benetkah, cerkvenih slik in to od najboljših umetnikov, da se človek kar čudi, koliko so nekdanj ljudje žrtvovali za olepševanje hramov božjih, dočim dandanes hočejo imeti vse za male denarje, takorekoč zastoj: ni čudo, da peša potemtakem i cerkvena umetnost! — V dolenjih prostorih muzeja so nekatere plastične podobe, jako dobro izdelane. Najboljši so saderski modeli od domačega kiparja, profesorja Inocencija Tagarollija, katerim se pozna po dotičnih punktacijah, da so po njih izdelovali marmornate podobe. Istotako je ondu mnogo marmornatih kipov iz sedanje dobe, mej katerimi se odlikujejo posebno portreti od Veroneškega podobarja Zannonija; on ima kaj izvrstno tehniko v marmorju. Drugi kipi in portreti so sicer dobro postavljeni, a njih tehnika je slaba, preveč omuznjena. Ondu so tudi trije stari zvonovi iz 14. veka, „dolgi kot koren“, kateri pa imajo vrlo lepe ornamente, podobe in napise.

Iz muzeja sem šel na mestno pokopališče, kjer sem našel nekatera jako lepa umetniška dela. Že obzidje in glavno pročelje se kaže v slikoviti obliki, v dorskem slogu. In znotraj, po koridoru okrog je mnogo marmornatih kipov, portretov ter alegorijskih podob, kakor tudi obiteljskih prizorov iz življenja pokopancev itd.; večino teh kiparskih del je izvršil zgoraj omenjeni Zannoni.

Cerkve, katerih je tu v Veroni triindvajset, obhodil sem le nekatere najimenitnejše — opisavati jih ne utegnem, temveč omenim le dvoje, troje v taistih proučenih umetnin:

Cerkev St. Zeno maggiore, ki je najlepša izmej vseh cerkva Veroneških, zidana je v romanskem slogu, ima jako zanimivo pročelje; glavni vhod jej krasi kamenit baldahin, sloneč na dveh stebrih, katera stojita na spodaj sedečih levih. Ob straneh so lepi ploskvorezi od Veroneškega marmorja in velika vrata so prevlečena z vlitim bronom, v katerega so vdlane plastične ploskvorezne podobe. Stopivši v cerkev, začudil sem se lepi romanski dvorani božji, opredeljeni v zadnjem delu v tri ladje, dočim je sprednji predel cerkve zidan v jedno nadstropje: spodaj je cerkvena, kjer počiva Sv. Zeno, ki ima lep marmornati sarkofag, nad njo pa je za nekoliko stopnjic višje nadzidan gotski presbiterij. — Jako zanimiv je v tej cerkvi križev pot, katerega okviri imajo podobo križa, kar se kaj lepo strinja z romanskim slogom.

Stolna cerkev, vzgrajena v slogu italijanske gotike, je sicer veličastna in visoka, a jako okorna in tanka. Jedino, kar ima ogledovanja vrednega, to je Tizianova slika: „Vnebovzetje Device Marije“.

Cerkev sv. Anastazija, pred katero stoji spomenik od kararskega marmorja slikarja Pavla

Cagliari-ja, t. j. „Pavla Veroneškega“, zidana je istotako v gotskem slogu, ima bogato okičeno pročelje in znotraj je svetla in po oboku vsa naslikana. Tu sem opazil neke jako zanimive okraske po oboku, kakeršnih še doslej nisem videl pri gotskem slogu. Tudi sem se čudil dvema krogličnikoma pri velikih vratih, katerih velikanske rdeče-marmorne skudele držita dva moža od belo sivkastega marmorja.

St. Fermo maggiore, gotska cerkev, ima zanimivo in ukusno pročelje; zidana je od prežgane opeke (Backstein) ter je neometana: nje temno-rdeča stavba z visokim stolpom stoji kaj ponosno mej belo-kamenimi hišami. Cerkev ima gotski strop od mecesnovega lesa umetno zrezljan in nekatere mojsterske slike. V stranski kapeli je nagrobni spomenik zdravnika Girolama della Torre, katerega je izdelal slavni kipar Riccio.

Imel bi Ti omeniti še cerkve St. Giorgio in Braida, kjer je prelepa slika: „Sv. Jurij“ od Pavla Veroneškega, potem krasnih Scaligerjevih nagrobni spomenikov pri cerkvi St. Maria antica in še mnogo drugih znamenitostij, pa se mi mudí naprej!

Jutri zdrčim v Mantovo.

A. Progar.

nikov ali v okolici naseljenih Italijanov pa ne sme potruditi se v 10—20 minut oddaljene mestne laške šole temuč se jim morajo odpreti doma laške šole, v katere se samo ob sebi umevno pridno vabi tudi slovenska mladina, da se v njih raznaroduje. Nadvladala je tu v šolskem oziru „pravica močnejšega“ — laške večine. A ne samo utrakvistiške, tudi celoma laške šole se usiljujejo v povsem slovenske kraje. S podporo mestnega zbora je nedavno odprla „Lega“ laško šolo v sv. Križu kamor lovi slovensko dečo ter jo vzgojuje v svojih „idealih“. Za otroški vrtec na Greti, koncem ulice Belvedere — dovolil je nedavno isti zbor 29.000 gld. itd. itd. Vse je očito naperjeno proti Slovincem, vse kaže, da se zadnjih števil pod tolikim pritiskom mora krčiti ter že trdne rodoljube obdaja obupanje v napredek narodne stvari tu ob Adriji, dokler so šanse tako ugodne za laške prevladovalce ter se od zgoraj dopušta, da njih preširnost tako rase. Slovenci naj si vzdržujejo šole sami! — No, saj bi si jih prav radi, ako bi ne bili primorani prinašati tako ogromnih prispevkov (občinskih doklad) v svoje raznarodovanje! Gledé na to morali bi vsaj slovenski okoličani zahtevati od vlade, da jim dovoli samoupravo okolice. V to bi se čim prej morale vršiti predpriprave ter bi političko društvo „Edinost“ pridobilo si trajnih zaslug, ako bi stvar vzelo v resen premislek.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Poštunimi asistenti so imenovani za Maribor praktikanti: Jos. Regusch iz Gradca, Leop. Košenina, Fr. Dervenšek in Jak. Novak iz Maribora. — G. Franc Podobnik, nadučitelj pri Sv. Barbari v Halozah je premeščen v Hajdino pri Ptuju. — Naš rojak, okrajni zdravnik gosp. dr. Ivan Mohar v Stubici na Hrvatskem je premeščen v Karlovec.

— (Umrli.) Danes zjutraj umrl je v Ljubljani lekarnar in hišni posestnik g. Viljem Mayr, bivši predsednik kranjskega lekarskega gremija. — Predvčeršnjim popoldne je umrl za kapjo zdravnik v dež. blaznici na Studencu g. dr. Pavel Preinitsch. — Na Dunaji je danes umrl uradnik pri finančnem ministerstvu g. Lovro Praprotnik, star šele 32 let.

— (Poročil) se je dne 29. t. m. g. Izidor Hrašovec, c. in kr. nadporočnik pešpolka baron Kuhn v Celovcu, sin okr. sodnika g. Frana Hrašovca z gospodično Minko Romanovo, hčerko narodne rodovine v Radovljici.

— (Velika skupščina „družbe sv. Cirila in Metoda“.) Iz Novega mesta se nam javlja, da se ondi delajo velike priprave, da se bo velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda dne 7. avgusta dostojno vršila. Mestni zastop in narodna društva delajo skupno, da bodo skupščinarji kar mogoče veličastno vzprejeti in da jim bode bivanje v središču Dolenjske prijetno. Program določa: Vzprejem skupščinarjev na kolodvoru ob 9:39 zjutraj po mestnem zastopu, narodnih društvih in občinstvu, ob 1/2 11. uri sv. maša v samostanu, pri kateri poje pomnoženi pevski zbor „Dolenjskega pevskega društva“, potem zborovanje v „Narodnem domu“, nato skupni obed na vrtu Tučkove gostilne, obisk deželne kmetijske šole na Grmu in zvečer skupščinarjem na čast vrtni koncert v Brunerjevi gostilni. — Skupni obed skupščinarjev družbe sv. Cirila in Metoda v Novem mestu bode v Tučkovi gostilni in sicer po 1 gld. 20 kr. za osebo. Podružnično načelnštvo prosi, da naj se blagovolijo pošiljati oglasila k skupnemu obedu prvomestniku Janezu Krajcu, tiskarju v Novem mestu in sicer najkasneje do 5. avgusta.

— (Boj za Podgrad.) Tržaško namestništvo je, kakor smo že javili, razpustilo obč. zastop Podgrajski, kateremu je bil na čelu dež. poslanec g. Slavoj Jenko. Za upravitelje imenovani so trije protivniki našemu narodnemu gibanju Martin Pirc, oštir v Podgradu, Antoa Fabijančič, posestnik v Hrušici, in Štefan Zadkovič, oštir na Munah. Poslednji kot predsednik. Precej, ko je Štefan Zadkovič dobil dekret, slišalo se ga je govoriti: „Kaj nam za slovenski jezik, saj ga vsi znamo. Nam je bolj potreben italijanski in nemški.“ Do svojega dvajsetega leta pael je mož ovce v Čičariji, potem je bil vojak, kjer se je naučil nekoliko za sivo pisati. Potem je bil dacar in si napravil toliko denarja, da si je mogel sezidati na Munah hišo in odpreti prodajalno in krčmo. Zaradi njegove sebičnosti in prevzetnosti, posebno pa zaradi njegovega prijatelj-

stva z Italijani ga živa duša ne mara. Druga dva občinska upravitelja sta tudi bila vedno v protivnem taboru in sta sploh neveščta, ker znata komaj pisati. Tem junakom za hrbtom stoji znani Francesco Marotti iz Obrova, ki je bil obsojen na 150 gld., ker je razžalil g. Slavoj Jenko. Vedno dirja na svojem vozu v Trst k namestništvu in k okrajnemu glavarstvu na Volosko in spletkari. Da ga radi poslušajo, je umevno, neumevno pa je, kako pride c. kr. geometer Mlakar do tega, da potuje po občini in hujska strastno proti gosp. Slavoj Jenku. C. kr. geometer je menda zato nastavljen in plačan, da dela, kar spada v njegovo stroko, ne pa da agituje. Sicer pa dobro vemo, kam pes tace moli. To so vse le priprave za deželnozborake volitve. Nas pa to ne plaši nič. Pokazali bomo, da smo samosvoji možje, da ne reflektiramo na ljubezen italijanskih namestnikov in se ne menimo za njih želje, pokazali bomo, da proti naši volji nobena sila, noben pritisk nič ne izda. Zatorej: Živio naš Jenko!

— (Člane „Sokola“ Ljubljanskega) vabi s tem odbor, da se kolikor mogoče obilno udeležijo zadnjih dveh skušenj za proste vaje jutri sredo 1. in petek 3. avgusta v telovadnici. Vaje se začnejo vsakikrat ob polu 9. uri zvečer.

— (Posebni vlak v Postojino.) Kakor smo že v sobotni številki omenili, se bode ustavljal posebni vlak, ki vozi v nedeljo dne 5. t. m. iz Celja v Postojino na vseh postajah, ter vzprejemal potnike. Razun že omenjenih važnejših postaj navajamo torej še zadnjič izpuščene ostale postaje: Rimske toplice odhaja zjutraj ob 5. uri 10 m. (I. razr. gld. 8 20, II. 6 40, III. 4 50), Hrastnik ob 5. uri 36 m. (gld. 7 80, 6 10, 4 30), Trbovlje ob 5. uri 44 m. (gld. 7 20, 5 60, 4), Sava ob 6. uri 7 m. (gld. 6 80, 5 30, 3 80), Kresnice ob 6. uri 30 m. (gld. 5 80, 4 60, 3 80), Zalog ob 6. uri 52 m. (gld. 5 20, 4 10, 3), Borovnica ob 7. uri 47 m. (gld. 3 80, 3 10, 2 30), Planina ob 8. uri 43 m. (gld. 2 20, 1 70, 1 40) Vstop v krasno razsvetljeno jamo je za udeležnike posebnega vlaka prost, kakor smo že tudi omenili. Ponuja se torej izredno ugodna prilika udeležiti se lepe narodne slavnosti in ogledati si svetovnoznano Postojinsko podzemsko čudo.

— (Izlet Postojinske čitalnice.) V nedeljo dne 29. t. m. je priredila Postojinska čitalnica z domačo godbo izlet v Grobše na posestvo gosp. Dekleve. Udeležba je bila prav mnogobrojna. Prosta zabava s petjem, plesom in raznimi igrami je bila jako živahna, tembolj, ker je bila tudi postrežba izborna. Še le v pozem mraku so se vrnil izletniki ter z navdušenimi živjo-klici slavili naprednjake in vrlega mladega „Sokola“, ki bode dne 5. avgusta razpel svoja krila. Že zdaj se je opažalo živahno gibanje, kaj bode še le dne 5. avgusta!

— (Na adresovodstva drž. železnic) Prijatelj našemu listu nam piše iz Kranja: V petek 27. t. m. odpeljalo se nas je devet oseb s popoldanskim vlakom iz Kranja z namenom, izstopiti na postajici Sv. Jošta ter kreniti potem v Rakovc na priznane izvrstne ribe, katere smo že nekaj dni poprej naročili. Ko dospemo do omenjene postajice ter smo bili že vsi pripravljani da izstopimo, čuli smo le klic: „Sv. Jost, pol minute“ a ob jednem pa že tudi „fertig“; niti za tri sekunde vlak ni postal, to se lahko z mnogimi pričami dokaže, takoj popihal je je naprej; le trije skočili so dol, ko je vlak drdral že naprej, šest nas je pa odpeljal v Podnart. Ker se to ni prvokrat pripetilo in sicer vsled krivde dotičnih sprevednikov, opozarjam sl. vodstvo tem potom na take nedostatke, da blagovoli potrebno ukreniti, da se bo malo bolj pazilo na potujoče občinstvo.

— (Promenadni koncerti) vojaške godbe bodo v mesecu avgustu ob istih dneh in urah, kakor so bili v mesecu juliju.

— (Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo občini Gradiše v postojinskem okraju za napravo napajališča za živino na Nanosu podpora 500 gld., ako se delo izvrši tekom jednega leta.

— (Ziljska železnica) od Podkloštra do Sv. Mohorja na Koroskem se bode odprta dne 6. ali 11. avgusta ob navzočnosti trgovinskega ministra grofa Wurmbanda.

— (Ne sreča.) V Trstu je sunil vol 13letno deklico Matilda Kobal tako ne srečno v desno oko,

da so jo morali v bolnici operirati in odstraniti poškodovano oko.

— (Visoka starost.) V Trstu je umrla te dni vdova Marijana Marconetti, najstarejša žena Tržaškega mesta v visoki starosti 106 let. Bila je do poslednjega časa zdrava in čilega duha.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Lvovska razstava in Čehi.) Kakor poroča „Kurjer Lwowaki“ so Čehi, katerih bi moralo te dni več sto priti k razstavi v Lvov, svoje potovanje odložili za negotov čas.

* (Italijanski general Baratieri,) ki je nedavno zmagal dervise pri Kasali, je rodom avstrijski Italijan iz Trentina. Njegov oče je bil okrajni sodnik v Condinu, v okraju Tione, kjer se je Baratieri rodil l. 1840. Obiskoval je gimnazijo v Meranu. Ko je bil tam izključen, je končal svoje študije v Milanu. L. 1859. je vstopil mej Garibaldince in bil pri ekspediciji v Marsalo, kjer je postal kapetan. Pozneje je vstopil v redno vojsko italijansko.

* (Kolera) se je pričela v poslednjem času močno razširati v Peterburgu. V cerkvah se vrše molitve za odvratanje kužne bolezni.

Književnost.

— Slovanska knjižnica. 22. snopič pri naša nadaljevanje Becičeve povesti „Zaobljuba“. Knjižnica še vedno nima toliko naročnikov, da bi bil nje obstanek zagotovljen. Doslej ima izdajatelj že čutno izgubo in javlja, da bo vztrajal le še do 50. snopiča, ako se dotlej ne oglasi zadosti naročnikov. Zadnji čas je, da stori vsakdo svojo narodno dolžnost in nabere „Slovanski knjižnici“ kar največ mogoče naročnikov. Podjetje je tople hvale vredno in žalostno bi bilo, ko bi dobra stvar propadla radi malomarnosti občinstva.

— „Vienac“ ima v št. 30. naslednjo vsebino: Jovan Hranilović: Ljuto cvili bura...; — Ksaver Šandor Gjalski: Radmilović; — Ivan Lepušić: Don Stjepanu Bazohiću; — A. Jirasek i Stj. Karlov: Raj svijeta; — Od Zagreba do mora; — Pad Sigeta; — Rad dr. Račkoga oko povesti unustranjih prilika države Hrvatske prije XII. vijeka; — Listak. — Slika: U perivoju.

Brzobjavke.

Dunaj 31. julija. Pogreb nadvojvode Viljema se je določil na petek.

Dunaj 31. julija. Poročilo raznih listov, da se je konj nadvojvode Viljema splašil, ker je vanj zadel neki biciklist, je povsem neosnovano.

Dunaj 31. julija. Štajerska državna poslanca grof Stürgkh, član nemške levice, in dr. Foregger, divjak, odpotovala sta skupno k baronu Chlumecemu. Govori se, da bodeta poskušala po njegovem posredovanju preprečiti slovenske paralelke na Celjski gimnaziji.

Dunaj 31. julija. Tukajšnji listi javljajo, da pojde minister grof Kalnoky v kratkem v Monzo, da obiše italijanski dvor.

Praga 31. julija. Zoper mladočeškega poslanca Vaclava Jindřicha se je začela kazenska preiskava. Dolži se hudodelstva motenja javnega pokoja, češ, da je hujskal zoper cesarjevo osebo, zoper jednotno državno zvezo in zoper obliko vladarstva.

Brno 31. julija. Na katoliški shod je došlo okolu 1000 udeležnikov, največ duhovnikov. Predsednikom je bil izvoljen grof Serenyi. Izmej čeških in moravskih škofov je prišel jedini dr. Bauer iz Brna na shod.

Lvov 31. julija. Danes je dospelo sem več sto pruskih Poljakov, da obišejo deželno razstavo. Nebrojna množica jih je pričakovala in vzprejela z nepopisno navdušenostjo.

Beligrad 31. julija. Spor z Rumunsko zaradi pogodbe glede dajanja soli se je poravnal. Pogodba se je razveljavila, Rumunska postavi manjše cene, Srbija pa je vezana skleniti z njo pogodbo.

London 31. julija. Glavni voj kineške vojske je prekoračil korejsko mejo. Kineška vlada je sklicala rezerviste in odpremila brodovje.

Listnica uredništva.

Gosp. Fr. S. v Borovnici: Glejte današnja notico o posebnem vlaku iz Celja v Postojino.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja po-praševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ do-kazujejo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesi utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in pod-pisom. 4 (16-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Ekselencija baron Schwegel je blagovolil podariti našemu gasilnemu društvu trideset goldinarjev. Za ta ve-likodušni dar mu izreka odbor najiskrenejšo zahvalo.

V Gorjah, dné 29. julija 1894.

Za odbor:

Josip Žirovnik,
tajnik.

V. Jan,
načelnik.

Zahvala.

Odbor gasilnega društva v Črnem Vrhu se tem potom najtopleje zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so blagovolili poslati omenjenemu društvu kako darilo kot dobiček pri tomboli, ki je bila 22. t. m., kakor tudi slavna gasilnina društva iz Vipave in Polhovega Grada in veteranskemu društvu iz Idrije, ki so posetila, slednje z godbo, našo omblo.

V Črnem vrhu, dné 25. malega srpana 1894.

Za odbor:

Jakob Čuk,
načelnik.

Ivan Vidmar,
namestnik.

Tujci:

30. julija.

Pri **Slonu:** Fischer, Prossinagg z Dunaja. — Bu-kovac iz Trbiža. — Eisler iz Budtpešte. — Litscher, Bubak, Mitis iz Trsta. — Pietzka iz Moravskega. — Schütz iz Celja. — Prohaska iz Reke. — Kavaller iz Grada. — Klun iz Tuhinja.

Pri **Maltai:** Skodler, Weill, Hönigfeld, Roth, Eisen-strädter z Dunaja. — Pohlz, Milella, Poritz, Rosenbaum, Slaby, Greenham, Bergauer, Ebner pl. Ebenthal, Klasing iz Trsta. — Pajanović, Herzog iz Zagreba. — Arco iz Ribnice. — Langer iz Maribora. — Michaelis iz Berlina. — Loy, Braune, Tomitsch, Bürger iz Kočevja. — Andrejka iz Celovca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-kriina v mm.
30. julija	7. zjutraj	735.9 mm.	16.8° C	sl. sev. d. jas.		
	2. popol.	734.1 mm.	27.2° C	sl. svz. d. jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	732.2 mm.	20.6° C	brezv. jasno		

Srednja temperatura 21.5°, za 19° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 31. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98		40	
Avstrijska zlata renta	122		40	
Avstrijska kronka renta 4%	97		70	
Ogerska zlata renta 4%	121		65	
Ogerska kronka renta 4%	96		—	
Avstro-ogerske bančne delnice	1006		—	
Kreditne delnice	364		—	
London vista	124		60	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		07 1/2	
20 mark	12		22	
20 frankov	9		91 1/2	
Italijanski bankovci	44		30	
C. kr. cekini	5		89	

Kranjski gremij lekarnarjev s tem javlja vest o nepričakovani smrti svojega prejšnjega predstojnika

Viljema Mayr-ja

lekarnarja in hišnega posestnika v Ljubljani

ki je danes v torek dné 31. julija ob 3. uri zjutraj blaženo v Gospodu pre-minil.

Pogreb bode v sredo dné 1. avgu-sta 1894 ob 5. uri popoldne. (823)

V Ljubljani, dné 31. julija 1894.

Ana Mayr poroj. **Lazarovich** javlja po-trta žalosti v svojem in v imenu svojih otrok **Josipa, Mary, Viljema in Dragotina** vest, da je nje iskreno ljubljeni soprog, odnosno oče, gospod

Viljem Mayr

lekarnar in hišni posestnik

danes 31. julija ob 3. uri po noči, po kratkem trpljenju, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno in blaženo preminil.

Truplo pokojnikovo se bode v sredo dné 1. avgusta ob 5. uri popoldne v hiši žalosti, sv. Petra cesta št. 2, blagoslovilo in potem na pokopališču pri sv. Krištofu v lastni rakvi polo-žilo k večnemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanenja in v raznih drugih cerkvah. (825)

Prosi se tihega sožalja!

V Ljubljani, dné 31. julija 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Brogenz, Gurih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
- Ob 11. uri 41 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
- Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
- Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Brogenz, Gurih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejevice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
- Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

- Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Pariza, Geneve, Gurih, Brogenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
- Ob 11. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Gurih, Brogenz, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
- Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
- Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
- Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
- Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

- Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
- Ob 9. uri 05 min. popoldne " " "
- Ob 6. uri 50 min. zvečer " " "
- Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

- Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4-171)
- Ob 11. uri 15 min. popoldne " " "
- Ob 6. uri 20 min. zvečer " " "
- Ob 9. uri 55 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Dva trgovska pomočnika

zmožna slovensčine in nemščine, vzprejme (807-2)

Josip Zevnik, trgovec v Brežicah (Štajersko).

Hiša

(od nekdanj gostilna), z velikim hlevom, prostra-nim obzidanim dvoriščem in vrtem v Črnomlju je na prodaj. Pogoji so ugodni. — Več pove Fr. Guštin, trgovec v Metliki. (821-1)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Ze sam rastlinski sok, ka-teri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pantiveka znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim po-tom kot balzam, zadobi pa ču-dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan ne-znatne luskinine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in neka.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-zave pike ter mu daje mladostno barvo; polti po-de-luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (39-14)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-čila vsprejema W. Heun, Dunaj, X.

Göss-ova pivovarska delniška družba

(poprej Maks Kober & Göss).

Marcno pivo in monopol-pivo odlikovano

pri mejnarnodnem tekmovanju za pivo v raz-stavi živil na Dunaji leta 1894

z najvišjo odliko

s častno diplomom in z zlato medaljo za sotrudnike.